

Дізнайтеся більше про НАТО

Захист населення

Часто ми сприймаємо як належне те, що можемо вільно пересуватись та жити у безпеці та економічній стабільності. Безпека в усіх сферах щоденного життя є ключовою для добробуту.

Подолання нових загроз

Разом із тим, як змінюються загрози, мають змінитися і методи захисту миру. НАТО переорієнтовує свій оборонний потенціал відповідно до сучасних загроз безпеці. Відбувається адаптація збройних сил та розбудова багатонаціональних підходів з питань боротьби з тероризмом поведіння з проблемними державами та інших загроз безпеці, таких як поширення зброї масового знищення.

Розвиток партнерства

Розвиток діалогу та співпраці відіграє ключову роль у мирному співіснуванні та поглибленні взаєморозуміння між народами.

НАТО забезпечує унікальну можливість для проведення консультацій між країнами-членами та країнами-партнерами з питань безпеки з метою побудови довіри щоб врешті-решт допомогти запобігти конфлікту.

Завдяки практичній співпраці та багатонаціональним ініціативам сьогодні країни долають нові загрози безпеці спільними зусиллями.

Встановлення миру і стабільності

Перевагами стабільності можуть водночас користуватися усі. Дуже важливо стабілізувати ті регіони, де напруженість становить загрозу безпеці. Саме тому НАТО відіграє активну роль у проведенні операцій з реагування на кризи у співпраці з іншими міжнародними організаціями.

Країни-члени та країни-партнери НАТО

Підписання Північноатлантичного договору 4 квітня 1949 року

КРАЇНИ-ЧЛЕНИ НАТО (з дати вступу)

Албанія /2009 г.	Латвія /2004 г.
Бельгія /1949 г.	Литва /2004 г.
Болгарія /2004 г.	Люксембург /1949 г.
Канада /1949 г.	Нідерланди /1949 г.
Хорватія /2009 г.	Норвегія /1949 г.
Чеська Республіка /1999 г.	Польща /1999 г.
Данія /1949 г.	Португалія /1949 г.
Естонія /2004 г.	Румунія /2004 г.
Франція /1949 г.	Словаччина /2004 г.
Германія /1955 г.	Словенія /2004 г.
Греція /1952 г.	Іспанія /1982 г.
Угорщина /1999 г.	Туреччина /1952 г.
Ісландія /1949 г.	Великобританія /1949 г.
Італія /1949 г.	Сполучені Штати Америки /1949 г.

КРАЇНИ-УЧАСНИКИ ПРОГРАМИ "ЗАХИСТ МИРУ ЗАРАДИ МИРУ"

Вірменія	Росія
Австрія	Сербія
Азербайджан	Швеція
Беларусь	Швейцарія
Боснія і Герцеговина	Таджикистан
Фінляндія	колишня югославська Республіка Македонія*
Грузія	Туркменістан
Ірландія	Україна
Казахстан	Узбекистан
Киргизька Республіка	
Мальта	
Молдова	
Чорногорія	

КРАЇНИ-УЧАСНИКИ СЕРЕДЗЕМНОМОРЬСЬКОГО ДІАЛОГУ

Алжир	Марокко
Єгипет	Туніс
Ізраїль	
Йорданія	
Мавританія	

КРАЇНИ-УЧАСНИКИ Стамбульської ініціативи співробітництва

Бахрейн
Кувейт
Катар
Об'єднані Арабські Емірати

* Туреччина визнає Республіку Македонію за її конституційною назвою.

Що таке НАТО?

Організація Північноатлантичного договору є однією і провідних міжнародних установ. Вона являє собою політично-військовий союз, що об'єднує 28 країн - членів з Європи та Північної Америки.

Представники цих країн регулярно проводять консультації та співпрацюють у галузі безпеки й оборони. У цьому плані НАТО втілює унікальний зв'язок між двома континентами, забезпечуючи основу для політичної співпраці та співпраці у галузі безпеки.

Чим займається НАТО?

НАТО має на меті забезпечувати захист своїх країн-членів політичними та військовими засобами. НАТО також сприяє консультаціям та співробітництву з країнами – не членами Альянсу з широкого кола питань, пов'язаних з безпекою, таких як оборонна реформа та миротворчість. Проводячи дискусії та розвиваючи партнерство, НАТО бере участь у запобіганні конфліктам як на території своїх держав-членів, так і поза її межами.

НАТО захищає демократичні цінності та віддане принципу мирного врегулювання суперечок. Якщо врегулювати конфлікт дипломатичними засобами. Неможливо, НАТО має військовий потенціал, необхідний для запровадження операцій з врегулювання криз та миротворчих операцій, які можуть проводитися власними зусиллями або у співпраці з іншими країнами та міжнародними організаціями.

Діяльність НАТО також має третій вимір, до складу якого входять такі галузі співпраці, як планування на випадок надзвичайних ситуацій цивільного характеру, надання допомоги країнам – членам та країнам – партнерам у подоланні наслідків природних катастроф, а також сприяння співпраці у галузі науки та охорони довкілля.

Кожна країна НАТО представлена у політичній штаб-квартирі в Брюсселі постійною делегацією очолюваною послом, який представляє свій уряд у процесі проведення консультацій та ухвалення рішень в Альянсі.

Найвищий політичний орган, що ухвалює рішення – це Північноатлантична рада. Рада засідає на різних рівнях під головуванням генерального секретаря НАТО, який сприяє досягненню згоди з ключових питань між країнами - членами.

Усі рішення в рамках кожного з комітетів НАТО досягаються шляхом консенсусу. Таким чином, вислів "рішення НАТО" є синонімом спільної волі усіх його країн - членів.

Постійні збройні сили НАТО є дуже обмеженими. Коли Північноатлантична рада ухвалює рішення про проведення операції, країни - члени виділяють війська на добровільній основі. Ці підрозділи повертаються до своїх країн одразу після завершення операції.

Як функціонує НАТО?

Завдання із координації та управління операціями Альянсу покладено на військову командну структуру. До складу їй структури входять штаби та військові бази розташовані на території різних країн - членів.

Щоденна діяльність НАТО, цивільні та військові структури, а також програма інвестицій у безпеку фінансуються у рамках спільного бюджету, до якого кожна країна - член сплачує внески відповідно до узгодженого механізму розподілу витрат.

